

El Pont d'Arcalís presentarà el seu vuitè disc a la propera edició de la Mediterrània

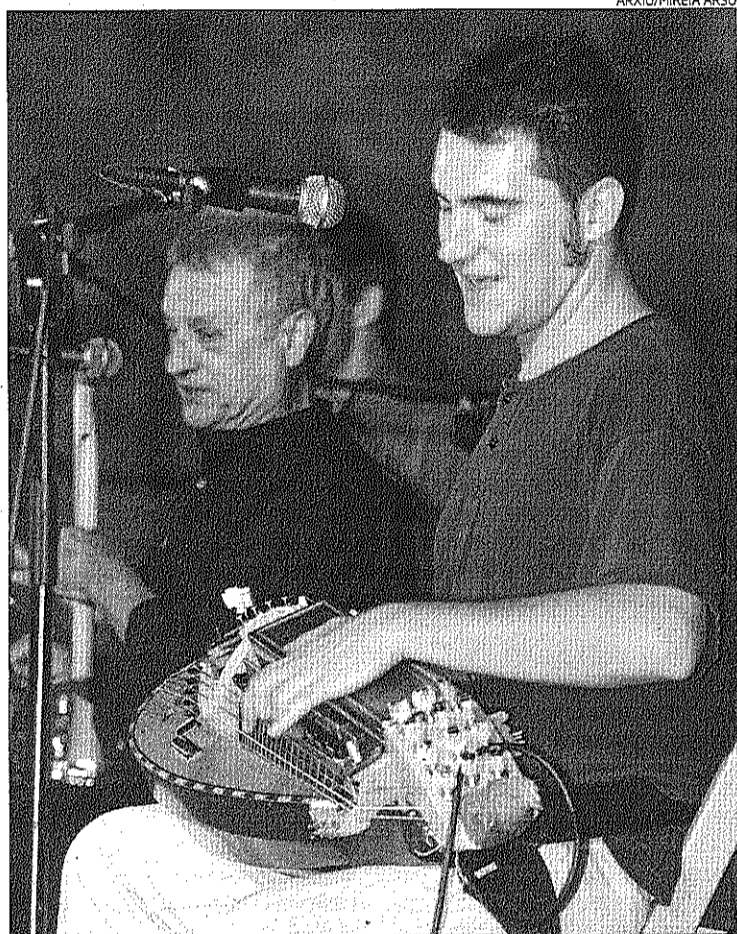
► El certamen crea un abonament per a tres dels espectacles que se celebraran a la Sala Gran del teatre Kursaal durant la fira manresana

TONI MATA I RIU | MANRESA

El grup pirinenc El Pont d'Arcalís tornarà enguany a la Fira Mediterrània de Manresa, un certamen en el qual ha participat en nombroses ocasions, i presentarà el seu vuitè treball discogràfic, *Focal Tribunal*. L'espectacle, que tindrà lloc el 6 de novembre al migdia, és una de les cinc propostes que es duran a terme a la Sala Gran del teatre Kursaal de Manresa.

El Pont d'Arcalís va celebrar el seu vintè aniversari l'any passat, i en aquest ha redoblat esforços per presentar el seu nou àlbum. Artur Blasco (veu, acordió diatònic i canya), Jordi Fàbregas (veu, guitarra i gralla), Jordi Macaya (viola, tarota, ocarina i veu), Isidre Tito Peláez (tarota, flauta, flautí, ocarina i simbomba), Quim Soler (bateria, percussions i veu) i Jordi Rotés (tècnic de so) pujaran a l'escenari del Kursaal per oferir una altra mostra del seu ampli repertori de recuperació de les músiques populars dels Pirineus.

L'organització de la Mediterrània ha creat un abonament de 30 euros amb el qual es podrà assistir a tres dels concerts del Kursaal: l'actuació conjunta del grup romanès Taraf de Haïdouks i la fanfàrria macedònia Kocani Orkestar (divendres, 4 de novembre), el concert que unirà Quico, el Cèlio, el Noi i el Mut de Ferreries amb Pep Gimeno Botifarra (dia 5) i la posada en escena del cantautor solsoní Roger Mas i la cobla Sant Jordi (dia 6). En els dos darrers casos es tracta de coproduccions en què participa la mateixa Fira Mediterrània de Manresa.

Un concert del grup pirinenc El Pont d'Arcalís

L'abonament estarà disponible per a la venda a partir del dia 1 de setembre a les 6 de la tarda, en els conductes habituals (taquilles, web i telèfon). Les entrades per separat tindran un cost de 50 euros, fet que propicia un descompte de 20 euros per als qui l'adquireixin.

Durant la Fira també es podrà veure al Kursaal l'espectacle *La*

muntya al teu voltant, un muntatge que la companyia de dansa Gelabert-Azzopardi va estrenar fa unes setmanes en la inauguració del Festival Grec de Barcelona. L'actuació tindrà lloc el 3 de novembre al vespre i inclou la presència de ballarins que van treballar amb Gelabert en la Mediterrània de l'any passat.

El concert de la coral Cantiga va tenir la direcció de Jonathan Rathbone

La coral Cantiga ofereix el seu virtuosisme vocal al festival de Sant Fruitós

► La prestigiosa formació catalana va ser dirigida pel mestre anglès Jonathan Rathbone a Sant Iscle

Els quatre-cents espectadors van recompensar la vetllada als intèrprets amb repetits aplaudiments al llarg de la nit

El Festival de Música de Sant Fruitós es clourà dijous vinent amb l'esperada reaparició a casa de la mezzo Mireia Pintó

JAUME GRANDIA | SANT FRUITÓS DE BAGES

El tercer concert del Festival de Música Clàssica de Sant Fruitós, Memorial Eduard Casajoana, tenia com a títol *Serenata d'Estiu, la tradició coral anglosaxona*, encara que era el 21 de juliol, la serenata que va oferir la coral Cantiga, al Mas de Sant Iscle, va ser en una nit amb la temperatura força fresca. Aquest fet, però, no va impedir als prop de 400 assistents gaudir d'un magnífic recital de cant coral.

La Cantiga, sota la direcció del mestre anglès Jonathan Rathbone, va presentar un repertori que constava de dues parts. En la primera, es van interpretar obres de la polifonia clàssica anglesa, mentre que en la segona es van poder escoltar espirituals, música popular i música lleugera, amb arranjaments realitzats pel mateix Jonathan Rathbone.

La coral Cantiga, formada per cinquanta veus, és una de les millors formacions vocals del nostre

país. El grup celebrarà la propera temporada el cinquantenari de la seva fundació i dijous va oferir un recital perfecte, amb el toc britànic que donava a cada cançó Rathbone, i que els assistents van acollir amb aplaudiments. Les ovacions es van repetir al final de la vetllada, i van ser correspostes pels cantaires i el director amb el bis de la cançó popular mexicana *La cucaracha*.

Dijous que ve es clourà la reeixida 17a edició del Festival de Sant Fruitós, amb l'esperada reaparició de la mezzosoprano Mireia Pintó. La cantant actuarà juntament amb l'Orquestra de Cambra de Terrassa 48, sota la direcció de Quim Térmens. Els intèrprets apropiaran al públic unes obres de Grieg, Händel, Purcell i Britten.

LETRA DE BATALLA

Lorenc Capdevila

ESCRIPTOR

lcapdevila2@gmail.com

ESPECTADOR DEL SEGLE XX

Carles Sentís va formar part d'un sector de la intel·lectualitat del país que, com Martí de Riquer i Pla, es va posicionar al costat dels revoltats a la guerra però mai no va simpatitzar del tot amb Franco

Vaig formar part de l'exèrcit dit franquista durant la guerra civil. No me n'he amagat mai i no hi ha cap ambigüitat respecte a aquesta qüestió. I, de la mateixa manera, no vaig participar en cap activitat repressiva. Més aviat (...) vaig aprofitar les poques esquerdes que el règim ofería -la censura era tancadíssima- per manifestar, quan va ser possible, la meua aliadofilia i el meu compromís monàrquic».

Aquesta declaració la feia Carles Sentís, als noranta-cinc anys, en el seu llibre *Memòries d'un espectador* (La Campana, 2006), i ens dóna una idea del caràcter ideològicament complex i controvertit d'aquest periodista. Carles Sentís va morir, després d'un segle de vida, dimarts passat, dia 19 de juliol. I és que Sentís, després de l'alçament feixista, va arregar-se amb aquella burgesia catalana que veia en Franco un mal menor, una manera de frenar el descontrol revolucionari que els amenaçava. De fet, va fugir de Barcelona el dia abans que els anarquistes assassinessin el manresà Josep Maria Planes, company

seu a les pàgines de La Publicitat.

Sentís, que el desembre hauria fet cent anys, formava part d'un sector de la intel·lectualitat catalana -amb Martí de Riquer, Josep Pla i altres, molts d'ells pròxims a la figura de Francesc Cambó- que es va posicionar al costat dels revoltats, que va col·laborar amb els nacionals, però que mai no va simpatitzar del tot amb la dictadura del general Franco. Monàrquic convençut, Sentís va viatjar a Estoril per entretenir-se amb Joan de Borbó i conspirar per la reinstauració de la monarquia.

El cas, però, és que la seva posició de periodista afecte al règim li va permetre, durant molt de temps, ocupar un lloc privilegiat per observar i retratar la història -catalana, espanyola i internacional- i els seus protagonistes. S'havia convertit en una llegenda viva del periodisme, que, de jove, havia estat secretari d'un conseller del govern del President Companys i havia treballat amb Cambó. Més tard va recórrer Àfrica amb el general De Gaulle, del Congo fins a Algèria; va conèixer Antoine de Saint-Exupéry, l'autor de *El petit príncep*, quan

feia de pilot militar; va ser al despatx oval amb Harry Truman; va tractar Josephine Baker, Simenon, Samitier, Pla, Sagarra, Gary Cooper i Lola Flores; va ser l'únic periodista català present al procés de Nuremberg; va fer de corresponçal a París i Nova York; va gestionar el retorn de Tarradellas; va ser diputat a Madrid sota les sigles de la UCD d'Adolfo Suárez (hi era, per exemple, el dia del cop d'estat de Tejero), i conseller del Govern de la Generalitat; i va col·laborar amb La Vanguardia (el mitjà amb el qual va mantenir més vincles) fins al final, amb un article d'opinió cada setmana. Alguns dels seus textos van veure la llum, en forma de llibre, al cap dels anys, com ara *L'Instant abans del 36*, i *Viatge en Transmissió*, on feia la crònica, l'any 1932, del viatge en autobús que realitzaven els immigrants murcians fins a Barcelona.

Simpatitzem més o menys (o gens) amb les seves posicions ideològiques, el cas és que amb Carles Sentís perdem un bon escriptor, un periodista sagaç i un dels últims testimonis d'una època plena de llums i ombres.